

Κούκλα!!!

Αξίζει να το διαβάσετε....

Βρέθηκα σε ένα κατάστημα, στο διάδρομο με τα παιχνίδια.

Με την άκρη του ματιού μου, παρατήρησα ένα αγοράκι γύρω στα πέντε, το οποίο κρατούσε μια κούκλα.

Δε σταματούσε να της χαϊδεύει τα μαλλιά και να τη σφίγγει προσεκτικά πάνω του. Αναρωτήθηκα για ποιον προοριζόταν αυτή η κούκλα.

Το αγοράκι γύρισε κάποια στιγμή προς την κυρία που βρισκόταν πλάι του:

«Θεία μου, είσαι σίγουρη ότι δε μου φτάνουν τα λεφτά;»

Η γυναίκα του απάντησε χάνοντας κάπως την υπομονή της:

«Είπαμε ότι δεν έχεις αρκετά λεφτά για να την αγοράσεις.»

Έπειτα, η θεία του του ζήτησε να μείνει εκεί και να τον περιμένει για λίγο, κι εκείνη έφυγε

βιαστικά. Το αγοράκι κρατούσε ακόμη στα χέρια του την κούκλα.

Τελικά, κατευθύνθηκα προς το παιδί και το ρώτησα σε ποιον ήθελε να δώσει την κούκλα.

«Αυτή την κούκλα την ήθελε η αδερφή μου περισσότερο από καθετί για τα Χριστούγεννα.

Ήταν σίγουρη ότι θα της την έφερνε ο Άι-Βασίλης.»

Του είπα τότε ότι μπορεί και να της την έφερνε, κι εκείνο μου είπε θλιμμένο:

«Όχι, ο Άι-Βασίλης δεν μπορεί να πάει εκεί που είναι τώρα η αδερφή μου... Πρέπει να δώσω την

κούκλα στη μαμά μου να της την πάει.»

Τα μάτια του ήταν πολύ θλιμμένα ενώ έλεγε αυτά τα λόγια.

«Πήγε να συναντήσει τον Χριστούλη. Ο μπαμπάς

λέει ότι και η μαμά θα πάει να συναντήσει το Χριστούλη σε λιγάκι. Έτσι, σκέφτηκα ότι θα

μπορούσε να πάρει την κούκλα μαζί της και να την πάει στην αδερφούλα μου.»

Η καρδιά μου πήγε να σταματήσει.

Το αγοράκι σήκωσε το βλέμμα προς εμένα και μου είπε: «Είπα στον μπαμπά να πει στη μαμά να μη φύγει αμέσως. Ζήτησα να περιμένει μέχρι να γυρίσω από το μαγαζί.»

Μετά, μου έδειξε μία φωτογραφία που απεικόνιζε το ίδιο το αγοράκι μέσα στο

κατάστημα να κρατάει την κούκλα, και μου είπε: «Θέλω η μαμά να πάρει κι αυτή τη φωτογραφία

μαζί της, για να μη με ξεχάσει. Την αγαπάω τη μαμά και δε θέλω να μ'αφήσει, αλλά ο μπαμπάς

λέει ότι πρέπει να πάει μαζί με την αδερφούλα μου.»

Ύστερα, χαμήλωσε το κεφάλι του κι έμεινε σιωπηλό.

Έψαξα στην τσάντα μου κι έβγαλα από μέσα ένα μάτσο χαρτονομίσματα και ρώτησα το αγοράκι:

«Τι λες να μετρήσουμε τα λεφτά σου μια τελευταία φορά για να σιγουρευτούμε;»

«Εντάξει, όμως πρέπει να βγουν αρκετά.» Έριξα κρυφά κάποια χρήματα μαζί με τα

δικά του

και αρχίσαμε το μέτρημα. Έφταναν με το παραπάνω για την κούκλα. Περίσσευαν κιόλας αρκετά.

Το αγοράκι ψιθύρισε:

«Ευχαριστώ Χριστούλη που μου έδωσες αρκετά λεφτά.»

Έπειτα με κοίταξε και είπε:

«Είχα ζητήσει από το Χριστούλη να κάνει να έχω αρκετά λεφτά για ν'αγοράσω την κούκλα και η μαμά μου να μπορεί να την πάει στην αδερφούλα μου. Εκείνος άκουσε την προσευχή μου.

Ήθελα να έχω αρκετά λεφτά για ν'αγοράσω και ένα λευκό τριαντάφυλλο για τη μαμά, όμως δεν τόλμησα να του το ζητήσω.

Εκείνος μου έδωσε αρκετά λεφτά για ν'αγοράσω την κούκλα και το λευκό τριαντάφυλλο. Ξέρετε, αρέσουν πολύ τα λευκά τριαντάφυλλα στη μαμά...»

Λίγα λεπτά αργότερα, η θεία του ξαναγύρισε, κι εγώ απομακρύνθηκα σπρώχνοντας το καροτσάκι μου.

Τέλειωνα τα ψώνια μου με ένα συναίσθημα εντελώς διαφορετικό από ότι όταν τα άρχιζα.

Δεν μπορούσα να βγάλω απ'το μυαλό μου το αγοράκι.

Μετά θυμήθηκα ένα άρθρο στην εφημερίδα, λίγες μέρες πριν, που μιλούσε για έναν οδηγό σε κατάσταση μέθης που είχε χτυπήσει ένα αυτοκίνητο στο οποίο επέβαινε μια νεαρή

γυναίκα με την κόρη της.

Το κοριτσάκι είχε πεθάνει ακαριαία και η μητέρα ήταν σοβαρά τραυματισμένη. Η οικογένεια έπρεπε να αποφασίσει εάν θα της διέκοπταν την αναπνευστική στήριξη... Να ήταν άραγε η οικογένεια του μικρού αγοριού;

Δυο μέρες μετά, διάβασα στην εφημερίδα ότι η νεαρή γυναίκα ήταν νεκρή.

Δεν μπόρεσα να μην πάω ν'αγοράσω ένα μπουκέτο λευκά τριαντάφυλλα και να βρεθώ στην αίθουσα όπου εκθέταν τη σωρό

της.

Ήταν εκεί και κρατούσε ένα όμορφο λευκό τριαντάφυλλο στο χέρι της, μαζί με μία κούκλα και τη φωτογραφία του μικρού αγοριού από στο κατάστημα.

Έφυγα από την αίθουσα κλαίγοντας και με την αίσθηση ότι η ζωή μου θα άλλαζε για πάντα.

Η αγάπη που είχε αυτό το αγοράκι για τη μαμά του και την αδερφή του ήταν τόσο μεγάλη, και μέσα σε κλάσματα δευτερολέπτου ένας μεθυσμένος οδηγός του τα πήρε όλα μακριά....

από το φίλο το [Χρήστο Προκόπη](#) τον Ζακυνθινό....

(εις μνήμη των τριών Μυτιληνίων που χάθηκαν άδικα τις δυο τελευταίες μέρες στο νησι!!)

Πηγή: ahdoni.wordpress.com